

Φραντζεσκάκη και τὸν ἀ / φέντην Νικολετάκη Σουμμαρούπα βαλμένον ἀπὲ τὸν
 ἀφέντη Νικολάκη και τὸν / μισέρ Τζοά / νε Μοστρά / τον / [[μισέρ Φραν / τζέ-
 σκον Βαφτισμένον]] βαλμένος ἀπὲ τὴν κυρία Μαργαρίτα και τὸν ἀφέντη Χρυσῆ
 Φραγγόπουλο / βαλμένον ἀπὸ τὴν κυρία Ἀντριάνα τῶν ὁποίων ἀρχόντων τὸς ἐδίνου
 παντοία και γε / μάτην ἐξουσία νὰ δοῦσιν και νὰ ἐρευνήσουσιν τὲς αὐτὲς ὑπόθεσες
 καθὼς θέλου δικαι / ολογηθοῦν ἐνμπροσθέν τος / και γροικώτας / τῶν ἀφοτέρων /
 τὰ δικαι / ολογήματα / [[και εἰ]] σὲ ὅ,τιν ἐθέλασιν ἀποφασίσειν οἱ αὐτοῖν ἄρχοντες
 ὑπὸ / σχουνται τὰ αὐτὰ μέρην νὰ τὸ κρατοῦ στερκτὸν βέβαιον και ἀχάλαστον και
 ὅποιος ἀπὸ τὰ / μέρην ἤθελε ἔβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πληρώνη κοντάνα τῆς
 ἀφεντίας ρεά / λια εἴκοσιν ὁ ἀλληλογήσας και ἀθετήσας νὰ τὰ ζημιουῖται και πάλι
 ἢ ἀπόφασίν τος νὰ εἶναι / στερεὰ βεβαία και ἀχάλαστην και τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς
 βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσου ἀπογρά / φου κάτωθεν και οἱ μερίδες τῶν
 ὁποίων ἀρχόντων τὸς ἐλέσιν νὰ τοὺς ἐκρίνου ντε γιοῦρε και τὰ ἐξῆς.

/ — Νικόλαος Ἀναπλιώτης στέργω

/ — Φρατζῆκος Ἀναπλιώτης στέργω — —

/ — Λευτέρης Σιρόπουλος στέργω γιὰν ὄνομα τῆς συβίας μου —

/ — Ἰωάννης Θεολογίτης στέργω γιὰ ὄνομα τῆς συβία μου —

/ — [[Λε]] Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

336

Ἀγοραπωλησία

φ. 186^v - 187^r

/ Φ. 190

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ἐν μηνὶ Ἰουνίου 8/ εἰς σπί-
 τιν τῆς κερὰ Κ[ατερί] / νας γυνῆς τοῦ ποτὲ Γεωργίου Καλογεῖτονα ἐδῶ παρὼν ἢ
 αὐτὴν κερὰ Κατερίνα λέγοντας / ἢ αὐτὴ πῶς τὸ ἴδιον σπίτιν ὄντας ἤζηε ὁ ἄνωθε
 ἄντρας τῆς ὁ ποτὲ Γεώργιος ἐ / γοράσασιν τὸ ἴδιο σπίτι μαζὶν και ἔδωσεν ἐκεῖνος
 στὴν ἀγορὰ τοῦ σπιτιοῦ ρεάλια ἐφ / τὰ ἥμισυν και ἢ αὐτὴν κερὰ Κατερίνα ρεάλια
 ἐννέα ἥμισυν και ἐγοράσανσιν το. "Ὅθεν / ὄντας ἐπόθαινε ὁ ἄνδρας τῆς ὁ ποτὲ Γεώρ-
 γιος ἔφησεν τὴν μάρτη του τὸ σπίτιν / τῆς ἀδελφῆς του τῆς Ἐρήνης πλή μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ ἄνωθεν ποτὲ Γεωργίου ἐσηκώθην / ἢ ἄνωθεν Ἐρήνη ἢ ἀδελφὴν τοῦ
 τεθνηκόντος και ἐγύρευε νὰ πάρη ὅλον τὸ σπίτιν ἢ δὲν / ἄνωθεν Κατερίνα ἐπῆγε εἰς
 τοὺς συντύχους ὁποῦ ἦτονε τὸν καιρὸν ἐκεῖνο ἡγου ἦτονε ὁ / ἀφέντη ποτὲ Τζουάνες

Γιουστινιάνος και ὁ ἀφέντης Νικολάκης Σανουῖδος και ὁ ἀφέντης / Φιλιππῆς Λορδᾶς
καὶ ἔδειξέν τος τὰ γράμματάν της και τὴν ἀγορὰ τοῦ σπιτιοῦ και ἐποφασίσα / σιν ὡς
λέγειν ὅτι νὰ ἔχη αὐτὴν τῶν ἐννιά ἡμισυν ρεαλίω τὸ σπίτιν και ἡ ἄνωθεν ποτὲ Ἐ-
/ ρήνη τῶν ἐφτάμισυν ρεαλίω και ἔτζι ἐκοντενταριστήκασιν και τὰ δύο μέρην πλή /
/ ἔφησεν τὴν αὐτὴν Κατερίνα ἀπὸ καλωσύνης της και ἐκαθούντονε μέσαν ἕως τὴν
σήμε / ρα. Ὅθεν και ἡ ἄνωθεν Ἐρήνη ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος τοῦ θανάτου κατὰ
τὸ ἀνθρώπινον / και οὕτως ἐπόμεινε ὁ υἱὸς της τῆς ἄνωθεν ποτὲ Ἐρήνης ὁ μισέρ
Λουρέτζος κληρονομικός της και ὡς κληρονόμος / της ἐκληρονόμησεν τὸ ἄνωθεν
σπίτιν τῶν ἐφτάμισυν ρεαλίω και ἔτζι και αὐτὸς πάλι ἔφη / σεν τὴν ἄνωθεν
Κατερίνα και ἐκαθούντονε πάλι μὲς τὸ ἴδιο σπίτιν ἕως τὴν σήμερον. Τώ / ρι
ἐπειδὴ και νὰ εὐρίσκεται ἀσθενησμένη και βλαμμένη ἀπὸ πολλῶ λογιῶν ἀσθένειες
/ και μὴν ἔχοντας τὰ χρειαζόμενα νὰ πορεύεται εἰς τὴν ἀσθένειάν της θέλει τὴν σή-
μερον / μὲ καλήν της βουλή και μὲ ἴδιόν της θέλημα και πουλεῖ τὴν μπάρτη τζη
τὸ σπίτιν τὸ ἴδιο τοῦ / ἄνωθεν μισέρ Λορέντζου διὰ τὰ ἐννέα ἡμισυν ρεάλια ποὺ τῆς
εἶχε σκαθῶς ἔχει και τὸ / ἄλλο ὁ μισέρ Λορέντζος νὰ τὸ ἔχην και αὐτὸν ἐπειδὴ και
νὰ εἶναι ὅλο ἓνα και δὲ βολεῖ νὰ ἐμπῆ / ἄλλο πρόσωπο μέσαν και οὕτως τοῦ τὸ που-
λεῖ μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα και ποσσέσαν και περίου / λόν του καθὼς τῶχεν
και αὐτὴν και τὰ ἐξῆς και τὴν λεγομένη πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τὰ / ἐννέα
ἡμισυν ρεάλια καθομολογᾷ ἡ αὐτὴν πουλήτρα πῶς τὰ ἔλαβεν και ἐπερίλα / βέν τα
ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀγοραστήν και κράζεται πληρωμένην και ξεπληρωμένην ὡς ἓνα /
ν᾿ἀσπρον παραδίδοντάς του τον νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει και βούλεται ὡς σπίτι ἐδικόν του
και / ἀγοράν του πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὸ δώσειν και τὰ ἐξῆς
και διὰ κανέ / ναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὐρεθῆν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυ-
ρέψῃν δικαι / ὠματα διὰ τὸ αὐτὸν σπίτιν ὁμπλιγάρεται ἡ αὐτὴν πουλήτρα και τὰ
καλάν της νὰ / μαντινιέρην και νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον και τὰ ἐξῆς λέ-
γοντας και τοῦτον / ἡ ἄνωθεν κερά Κατερίνα πῶς τὸ ἴδιο σπίτιν τὴν μπάρτην της
τὴν ἤφηνε τῆς ἀδελφῆς της / τῆς Καλῆς καθὼς γράφειν ἡ ντονατζιὸν ποὺ τῆς ἔχει
καμωμένη πλή ὡς λέγειν τῆς τὸ ἡ / φηνε διὰ νὰ τὴν μαντινιέρην και νὰ τὴν ἔχη βοή-
θεια εἰς τὲς ἀσθένειές της μὰ ἐπει / δὴ λέγειν και νὰ μὴν τὴν ἐκοίταζε μήτε νὰ τὴ
γυρεύῃν θέλει ὅτιν ἐκείνη ἡ τονατζιὸν νὰ εἶ / ναι κομμένη και νὰ μὴν ἀξίζην ὡσάν νὰ
μὴν εἶχε γενεῖ ποτὲ πάρεξ ἡ παροῦσαν / [πουλ]ησία νὰ ἔχην τὸ κῦρος και ἀνέκοπτον
και διὰ βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας / βάζου και ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας
ρεάλια τέσσερα ἡμισυν ἦτοιν 4 1/2 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ / τὰ ζημιούται και πάλι ἡ
παρῶν πουλησία νὰ ἔχην τὸ κῦρος και ἀνέκοπτον λέγοντας και τοῦ / τον ἡ κερά Κα-
τερίνα πῶς τῆς ἔχειν δοσμένα ὁ Ἀντώνης ὁ Τζανιδάκης ἐμισὸν ρεάλι / πινομὴν νὰ
τοῦ δώσῃν κομμάτιν τόπο ἀπὸ πίσων ἀπὸ τὸ σπίντιν της διὰ νὰ τῶχη αὐλή και

/ τζι νά μὴν ἤμπορῇ ὁ μισὲρ Λορέντζος νά τόνε διασεΐσην παρὰ νά τὸ ἔχην ἐκεῖνο
 πρὸ / τοῦ κίζειν. Ἔτζι λοιπὸν κάνου καὶ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν νά μὴν ἤμπο-
 ρῇ ὁ μισὲρ / Λουρέντζος νά βγάλη τὴν ἄνωθεν κερά Κατερίνα ἀπὸ τὸ σπίτιν ἀλλὰ
 νά κάθε / ται μέσαν ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τῆς νά εἶναι ὅλο τὸ
 σπίτιν ἐδικόν / του. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιιν καὶ
 ἀεπαμένοι παρα / καλώντας καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός

/ Ἀρσένιος ἱερομόναχος Κλουβάτος μάρτυρας στ' ἄνωθε:—

/ —Φραντζέσκο Σκιαάτης μάρτυρας —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

337

Συμβιβασμὸς

φ. 187^Γ-V

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ Μπονάνο καὶ πάλι ἀπὸ Μενδρηνό.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 8/ εἰς τὸ
 ἀρχοντικὸν τοῦ εὐ / γενῆ μισὲρ Ἀντωνίου Μενδρηνοῦ ἐδῶ κατὰ παρρησίας ἢ ἀρχόν-
 τισσαν τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη Μενδρη / νοῦ κυρία Φωτοῦ ὁμάδιιν με τὸν ἀδελφόν τῆς τὸ
 μισὲρ Γιαννάκην Μπονάνον συμφωνοῦ καὶ ταιρι / ἄζουν καὶ λέσιν ὅτι ἐπειδὴ καὶ νά
 συνέβην ἀνάμεσάν τος κάποιο σκάνδαλον ἀπάνω εἰς / τὸ ἀμπέλιιν Καρκαλαῖ με τὸ
 νά τὸ πουργκοντάζην ὁ κύρης τος ἄσκοπα τοῦ ἄνωθεν μισὲρ / Ἰωάννη ὕστερην ἀπέ
 τῆς τὸ ἐφέντεψεν ἢ ἀδελφὴν του καθὼς ἢ μάναν τος τῆς τὸ ἔφησεν εἰς / τὸν θάνα-
 τὸν τῆς διὰ τὴν ὁποία διαφορὰν ἐπράξανσιν καὶ συνιβαστικὸν γράμμα εἰς / τὸς
 πράξεις κάμου τοῦ ὑπογράφοντος καὶ δηλοῖν ὅτιν ἂν εἰς δύο χρόνων διορία δὲν εἶ-
 / χε κάμει τρόπον ὁ αὐτὸς Ἰωάννης νά παραλάβην ἀπὲ τὸν κύρην του κάποια φυτεία
 ὁποῦ / εὐρίσκεται εἰς τὰ Καλαμούρια διὰ πρετεσιόνες πολλὰς ποὺ ἀπ' αὐτὸν μετέ-
 χουσιν διὰ / προίκα τῆς μητέρας στος καὶ μὴν μπαίρνοντάς τον εἰς δύο χρόνους διὰ
 νᾶχουν καὶ τὸ / ἓνα καὶ τὸ ἄλλον μαζὶν νά τυχαίνην νά μείνην ἀπόκληρος καὶ ἀμέ-
 τοχος ἀπ' ἐκεῖνο τοῦ Καρκα / λαῖ τώραν τὴν σήμερον ποὺ ἢ διορία ἔφτασεν βλέπον-
 τὰς τόνε ἢ ἀδελφὴν του ἢ κερά / Φωτοῦ Σελέπη καὶ κακὴ καρδιά τοῦ σπιτιοῦν του
 καὶ θέλοντας νά τὸν ἐλυτρώσῃν ἀπὲ τέτοια / τροῖδα συνκλίνει εἰς τὰ ζητήματα τοῦ
 ἀδελφοῦν τῆς με σπλάχνα ἀδελφικὰ καὶ ἀ / κόμη καὶ με θέλημα τοῦ συνβίου τῆς
 τοῦ μισὲρ Ἀντωνίου καὶ ἔχοντας ἓνα κομμάτιν χωράφιν πο / τιστικὸν εἰς τὸ αὐτὸν

